

Draumar

Alta þess stóla þá er að hafa verið á þessum tíðum
þann á milli þessum á milli þessum

þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum

þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum

þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum

þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum

þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum
þann á milli þessum á milli þessum á milli þessum

Sigurður kafi sá sig stutta stund og fór svo upp í stjórnsjall áttun. En þá veid dinnuþjófi veigjama með mildum físki. Sigurður kafi í háseta sína og handvott þeirra og jafnframt í físki margina, sem í vörpunni var. Sér hann þá, dinnuþjófi fískinn flýtur eitthvað það, sem hann veitir d epli vor fískur og fær hann niður í þilfar til þess, d atþuga hvað þetta munni veru. Það er losleggur af stórvörpunni manni; Sigurður kafi legginn, kafi hann þeim með sér og létur hann við blid annars manns en dáið kafi; og greiðir hann legginn með honum.

Eftir þessu Sigurður d fíri, d í þessum stöðum kafi, fíri físki stúta farið með allri í höfu og gendi hann háð fyrir, d losleggurinn mundi kafa veid af einum þessara manna.

4. Einar sál. Þ. Halldórson póstráðgjafi á Vífilsstöða hól; og var jafn dætur í Þessjavíkum kirkju gandi. Gróf hans var frammi gjórd, d ofan til í heimin var stein steypt plata látin yfir grófinu og moldar lag yfir; í lokin greifarinnar lá svo lístun, en um 1 1/2 alin. rúm var milli plötunnar og heimar.

Margrétu, systur Einaris dreymdi fyrir 3-4 ár um, d Einar komi heim til heimar d hjálsgötu 31. og voru heidun nið, svo, d hann svefði ofurinn fram í gólfid og létu í sér stílla, d sér voru kald, einhvern í fótunum. Margrét þregði sér d fann veitur; kirkjugand og aðgötu, þessu notkun sei óleidi Einar, en áður en hún er lifðin er þringt í sína til heimar og sagt, d gróf Einaris sé dill in lagi gengin, sökkur hólklatta og ríkjefngötu en í heimin kafi lagid en nú voru d leysa, grófin voru full af kafi og vatni, fíri stáinþeggnu platan kafi sigid niður fót og afle mögin. Var þetta samstundis losþóð og vel um línd áttun.